

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 13 czerwca 2007 r.

określające działania dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi*(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2551)*

(2007/425/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nielegalny handel okazami gatunków objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁽¹⁾ wykonujące Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (zwaną dalej „CITES”) jest przyczyną poważnych szkód dla zasobów dzikiej fauny i flory, zmniejsza także skuteczność programów zarządzania dziką fauną i florą; podważa legalny, zrównoważony handel i stanowi zagrożenie dla zrównoważonego rozwoju, w szczególności w przypadku rozwijających się gospodarek wielu krajów zajmujących się produkcją.
- (2) Stawienie czoła podstawowym przyczynom nielegalnego handlu gatunkami dzikiej fauny i flory jest niezwykle ważne w celu podkreślenia wysiłków zmierzających do egzekwowania prawa.
- (3) Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 338/97 państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki mające na celu zapewnienie zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 338/97 i jego wykonanie, a w razie potrzeby – wszczęcie postępowania sądowego.
- (4) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 338/97 państwa członkowskie i Komisja mają obowiązek dopilnować, by podjęte zostały konieczne kroki mające na celu zaznajomienie społeczeństwa i jego informowanie o przepisach odnoszących się do wykonania CITES oraz niniejszego rozporządzenia.

- (5) Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 338/97 państwa członkowskie są zobowiązane do zagwarantowania, że w przypadku naruszeń rozporządzenia nakładane są sankcje odpowiadające ich charakterowi i powadze.
- (6) Zgodnie z przyjętym orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości państwa członkowskie odpowiedzialne są za zagwarantowanie, że kary za naruszenia przepisów wspólnotowych są skuteczne, odstraszające i proporcjonalne.
- (7) Zgodnie z art. 10 Traktatu WE koordynacja i współpraca między państwami członkowskimi oraz ich władzami jest niezbędna do zapewnienia skutecznego wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97.
- (8) Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 338/97 wymaga międzynarodowej współpracy, która jest również kluczowa do osiągnięcia celów CITES.
- (9) Opublikowane w listopadzie 2006 r. badania Komisji na temat wykonania unijnych przepisów dotyczących handlu gatunkami dzikiej fauny i flory w państwach UE-25 wykazują potrzebę określenia priorytetowych obszarów wymagających skoordynowanych prac oraz opracowania wspólnych wytycznych w celu ułatwienia stosowania rozporządzenia (WE) nr 338/97.
- (10) W opracowanych w grudniu 2006 r. wnioskach dotyczących zatrzymania utraty bioróżnorodności⁽²⁾ Rada wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz zwalczania nielegalnego handlu gatunkami objętymi CITES, a także nawołuje państwa członkowskie i Komisję do wzmocnienia skoordynowanej reakcji i działań mających na celu wykonanie CITES.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1332/2005 (Dz.U. L 215 z 19.8.2005, str. 1).

⁽²⁾ 2773. spotkanie Rady ds. Środowiska Naturalnego w dniu 18 grudnia 2006 r.

(11) Działania określone w niniejszym zaleceniu są wynikiem dyskusji, które odbyły się w ramach Grupy ds. Realizacji powołanej zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 338/96 oraz Komitetu ds. Handlu Dziką Fauną i Florą ustanowionego na mocy art. 18 przedmiotowego rozporządzenia,

NINIEJSZYM ZALECA:

I. Państwa członkowskie powinny podjąć działania określone w niniejszym zaleceniu w celu ułatwienia wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97.

II. W celu zwiększenia skuteczności egzekwowania prawa państwa członkowskie powinny podjąć poniższe działania:

- a) przyjęcie krajowych planów działania w zakresie koordynacji egzekwowania prawa; powinny one zawierać jasno określone cele i terminy realizacji, a także podlegać regularnym przeglądom i harmonizacji;
- b) zagwarantowanie, że wszystkie odnośne organy ścigania posiadają wystarczające środki finansowe i zasoby ludzkie do wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz że mają dostęp do specjalistycznego sprzętu i odpowiedniej wiedzy fachowej;
- c) zagwarantowanie, że kary za naruszenie rozporządzenia (WE) nr 338/97 zniechęcają do przestępstw związanych z handlem gatunkami dzikiej fauny i flory, zgodnie z przyjętym orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, są spójne co do ich stosowania, a w szczególności uwzględniają m.in. wartość rynkową gatunków będących przedmiotem przestępstwa oraz poniesione koszty;
- d) dla celów określonych w lit. c) przeprowadzanie szkoleń lub zajęć mających na celu szerzenie wiedzy dla organów ścigania, służb prokuratorskich i sędziowskich;
- e) zagwarantowanie, że wszystkie odnośne organy ścigania mają dostęp do odpowiednich szkoleń na temat rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz identyfikacji gatunków;
- f) zapewnienie odpowiednich informacji opinii publicznej oraz stronom zainteresowanym ze szczególnym naciskiem na szerzenie wiedzy o negatywnych skutkach nielegalnego handlu gatunkami dzikiej fauny i flory;
- g) oprócz kontroli na przejściach granicznych wymaganych na mocy rozporządzenia (WE) nr 338/97, zagwarantowanie wykonania rozporządzenia na poziomie krajowym, w szczególności poprzez regularne kontrole

handlowców i właścicieli, takich jak sklepy zoologiczne, hodowcy i szkółki;

h) systematyczne korzystanie z ocen ryzyka i danych wywiadowczych w celu zapewnienia kontroli zarówno na przejściach granicznych, jak i w kraju;

i) zagwarantowanie dostępności urzędów i obiektów do tymczasowej opieki nad zatrzymanymi i skonfiskowanymi żywymi okazami gatunków oraz mechanizmów mających na celu ich przywrócenie do naturalnego siedliska w razie potrzeby.

III. W celu wzmocnienia współpracy i efektywności wymiany informacji państwa członkowskie powinny podjąć poniższe działania:

- a) ustanowienie procedur koordynacji egzekwowania prawa we wszystkich odnośnych organach władz krajowych, poprzez m.in. założenie międzyagencyjnych komitetów, a także opracowanie protokołów ustaleń i innych międzyinstytucjonalnych porozumień o współpracy;
- b) ułatwianie dostępu odpowiednim pracownikom organów ścigania do istniejących zasobów, narzędzi i kanałów komunikacji w celu wymiany informacji dotyczących wykonania rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz CITES w taki sposób, że wszystkie odpowiednie informacje zostaną udostępnione pracownikom organów ścigania wszystkich szczebli, w tym pracownikom szeregowym;
- c) ustanowienie krajowych punktów kontaktowych w celu wymiany informacji oraz danych wywiadowczych na temat handlu gatunkami dzikiej fauny i flory;
- d) dzielenie się odpowiednimi informacjami na temat znaczących tendencji, zatrzymań oraz spraw sądowych podczas regularnych spotkań Grupy ds. Realizacji, a także spotkań międzysesyjnych;
- e) współpraca z odnośnymi organami ścigania w innych państwach członkowskich w sprawie ścigania przestępstw na mocy rozporządzenia (WE) nr 338/97;
- f) korzystanie ze środków przekazu, koordynacji i fachowej wiedzy Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych w koordynacji dochodzeń na poziomie wspólnotowym;
- g) wymiana informacji na temat kar za przestępstwa związane z handlem gatunkami dzikiej fauny i flory w celu zapewnienia spójności stosowania rozporządzenia;

- h) udzielenie pomocy na rzecz budowania potencjału w zakresie stosowania rozporządzenia (WE) nr 338/97 w innych państwach członkowskich, w tym poprzez programy szkoleniowe oraz udostępnianie podręczników i materiałów szkoleniowych;
- i) udostępnianie innym państwom członkowskim istniejących narzędzi i materiałów mających na celu szerzenie wiedzy wśród społeczeństwa i zainteresowanych stron;
- j) pomoc innym państwom członkowskim w zakresie tymczasowej opieki i przywrócenia do siedliska naturalnego zatrzymanych i skonfiskowanych żywych okazów gatunków;
- k) ścisła współpraca z organami administracyjnymi CITES oraz organami ścigania w krajach źródłowych, tranzytu oraz docelowych poza Wspólnotą, a także sekretariatem CITES, MOPK Interpol oraz Światową Organizacją Celną w celu wykrywania, zniechęcania do handlu oraz zapobiegania handlowi gatunkami dzikiej fauny i flory poprzez wymianę informacji oraz danych wywiadowczych;
- l) zapewnianie doradztwa i wsparcia organom administracyjnym CITES oraz organom ścigania w krajach źródłowych, tranzytu oraz docelowych poza Wspólnotą w celu ułatwienia legalnego i zrównoważonego handlu poprzez prawidłowe stosowanie procedur;
- m) wspieranie programów mających na celu budowanie potencjału w krajach trzecich w celu skutecznego wdrożenia i wykonania CITES poprzez m.in. środki współpracy na rzecz rozwoju oraz w ramach przyszłej strategii UE dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej ⁽¹⁾;
- n) wzmacnianie współpracy między regionami mającej na celu zwalczanie nielegalnego handlu gatunkami dzikiej fauny i flory, m.in. poprzez budowanie powiązań z innymi inicjatywami na poziomie regionalnym i lokalnym.

IV. Informacje na temat środków podjętych na podstawie niniejszego zalecenia należy przekazać Komisji wraz z informacjami określonymi w art. 15 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 338/97.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów W kierunku strategii UE dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej – wkład Komisji (COM(2007) 163).